

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/56/2013
Identifikačné číslo spisu:	2112010203
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2112010203.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému ppor. I. P., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného ppor. I. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. marca 2013, sp. zn. 6To/153/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného ppor. I. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 19. októbra 2012, sp. zn. 2T/10/2012, bol obvinený ppor. I. P. uznaný vinným zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28. novembra 2011 v čase približne od 7.00 hod do 7.25 hod. na odpočívadle Zeleneč pri diaľnici D1 v smere z Trnavy do Bratislavy ako príslušník oddelenia mýtnej polície Krajského dopravného inšpektorátu, Krajského riaditeľstva PZ Trnava v rámci výkonu služobnej činnosti po zistení spáchania priestupku na úseku pozemných komunikácií podľa § 22c ods. 1 písm. g/ zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov vodičom motorového vozidla zn. Volkswagen Transporter maďarského evidenčného čísla B., pri kontrole jeho dokladov potrebných na vedenie motorového vozidla I. D. po nemecky oznámil výšku pokuty 160,- Eur za chýbajúcu diaľničnú známku na prives a pokutu ďalších 40,- Eur za to, že vozidlo s privesom nie sú podľa predpisov, po námietkach vodiča k výške pokuty, túto obvinený znížil a požadoval od neho zaplatenie pokuty 100,- Eur a potom mohol s vozidlom a privesom odísť, na čo I. D. vytiahol bankovku v nominálnej hodnote 100,- Eur, ktorú položil vedľa seba, následne obvinený bankovku zobral a I. D. vrátil kontrolované doklady a bez vydania dokladu - potvrdenia o uložení blokovej pokuty nasadol do služobného motorového vozidla zn. Volkswagen evidenčného čísla BA-458 XS a z miesta odišiel, zistený a preverovaný priestupok, ktorý vybavil v blokovaní konaní, nezaevidoval do svojej hliadkovej knihy, príslušný diel „A“ pokutového bloku po skončení služby nepripojil k záznamu zo služby, v ktorom nezaznamenal uloženie pokuty a takto získané finančné prostriedky vo výške 100,- Eur si ponechal pre vlastnú potrebu, čím porušil povinnosti

policajta v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, v zmysle § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru a iných v znení neskorších predpisov, konal v rozpore s článkom 8 ods. 1 až ods. 6 Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 a článkami 16 a 26 Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 14/2011.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 326 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote odvolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu i riadne odôvodnil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením z 21. marca 2013, č. k. 6To/153/2012-363, podľa § 319 Tr. por. dovolanie obvineného ppor. I. P. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 17. septembra 2013 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený argumentuje nasledovne:

„Voči rozsudku som podal odvolanie čo sa týka viny samotnej, ktoré som náležite odôvodnil. Mám za to, že prvostupňový súd v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku nie len že nekonštatoval proti mojej osobe žiadny priamy, či nepriamy dôkaz, ale zameral sa na hľadanie hypotéz, či sa skutok mohol stať a za akých okolností. Nie to, či sa skutočne stal a ako mi bol preukázaný. Nebral do úvahy moje tvrdenia, ktoré podporil aj môj nadriadený a správne nevyhodnotil ani zmätočnú a nelogickú výpoveď samotného poškodeného.

Ja stále tvrdím, že uvedeného skutku som sa v žiadnom prípade nedopustil a takzvaný poškodený ma krivo obvinil z motívu, ktorý môžem iba predpokladať.

Krajský súd v Trnave sa vo svojom uznesení sp.zn. 6To/153/2012, ktorým podľa § 319 Tr. poriadku moje odvolanie zamietol, vôbec nezaoberal otázkami, ktoré som vo svojom odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 2T/10/2012-355 nastolil.

Odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia veľmi stručne uvádza, že si osvojil odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, ktoré je podľa jeho názoru obsiahle a výstižné. Konštatuje, že mi bola vina preukázaná po objektívnej aj subjektívnej stránke. Podľa vykonaného dokazovania práve tieto dve stránky skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého som bol uznaný vinným absentujú. Ničím nie sú preukázané.....

Rozhodnutie najmä Krajského súdu v Trnave je preto nepreskúmateľné a arbitrárne.

Na dôvod dovolania uplatňujem ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku - rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia Okresným súdom Trnava, ktorého pochybenie nebolo napravené ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku pred Krajským súdom v Trnave.“

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

1/ podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil svojim rozhodnutím, že rozsudkom Okresného súdu Trnava z 19. októbra 2012, sp. zn. 2T/10/2012 a uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. marca 2013, sp. zn. 6To/153/2012 bol porušený zákon v ustanovení § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a v konaní, ktoré mu predchádzalo, aj v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. poriadku, a to v neprospech odsúdeného I. P.,

2/ podľa § 386 ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava z 19. októbra 2012, sp. zn. 2T/10/2012, a uznesenie Krajského súdu v Trnave z 21. marca 2013, sp. zn.

6To/153/2012, vo výroku o vine a treste,

3/ podľa § 388 ods. 1 Tr. poriadku prikázal Okresného súdu Trnava, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod dovolania (§ 374 Tr. por.). Zároveň však na neverejnom zasadnutí nariadenom podľa § 381 Tr. por. dospel k záveru, že nie je splnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (ani žiaden iný).

Tak ako konštantne dovolací súd judikuje v rámci tohto dovolacieho dôvodu je možné účinne namietat' právne vady, ale nie je možné účinne namietat' vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietat', že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne.

Dovolacie námietky obvineného sa v tomto smere nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku, ale naopak v maximálne možnej miere spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa a subjektívne kritizovali hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi, čo nezodpovedá tomuto uplatnenému dovolaciemu dôvodu (a ani žiadnemu inému).

Právna kvalifikácia prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna.

Zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu, ktorú najvyšší súd ako súd dovolací skúmať a meniť nemôže, jednoznačne vyplýva, že zo strany obvineného išlo o úmyselné konanie porušiť zákonom chránený záujem spôsobom uvedeným v osobitnej časti Tr. zák.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného ppor. I. P. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., na neverejnom zasadnutí, odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.